

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111011206
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7111011206.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Ing. P. G. pre pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods.4 Tr.zák., v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., prerokoval na verejnom zasadnutí dňa 25. apríla 2014 odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 8. 4.2013, sp.zn. 3 T 48/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Ing. P. G. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného pre pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

1. Ing. P. G.

- dňa 7.2.2006 v P. F. F. R..F.. V., pobočka H.Í. č. X v M., ako ručiteľ pri uzatváraní zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX vo výške 495.000,- Sk/16.430,99 Eur, ktorú uzatvárala jeho manželka Ing. K. G., uviedol nepravdivé údaje o svojom zamestnávateľovi a príjme, čím uviedol P. F. F., R..F.. V. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil tak celkovú škodu vo výške 23.810,44 Eur,

2. Ing. P. G. a (teraz už odsúdený) G. Y. spoločným konaním

- obvinený Ing. P. G. dňa 29.03.2006 v P. F. F.O. R..F.. V., pobočka M., na ulici H. č. X, požiadal o poskytnutie úveru vo výške 500.000,- Sk /16.596,96 Eur, pričom k žiadosti o úver predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme, podľa ktorého mal byť zamestnaný v spoločnosti H. s. r. o., F. č. XXXX, F. a obvinený G. Y. ako ručiteľ predmetného úveru predložil k žiadosti o úver nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme, podľa ktorého mal byť zamestnaný v spoločnosti O. s. r. o., R. XX, M., na základe čoho P. F. F. a. s. úver schválila a dňa 27.04.2006 uzavrela zmluvu o mimoriadnom medziúvere XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX, čím takto svojím konaním uviedli spoločnosť P. F. F. a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobili jej škodu vo výške 24.048,67 Eur,

Za to bol odsúdený podľa § 222 ods. 4 s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, § 39 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť G. I. s. r. o. Ž., Z. X C.D.: XXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Odsudzujúci rozsudok k obžalovanému G. Y. nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2013.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný Ing. P. G. čo do výroku o vine a treste a následne v zákonnej lehote okresný prokurátor proti výroku o treste.

Obžalovaný Ing. P. G. v písomne podanom odvolaní prostredníctvom svojej obhajkyne namietal správnosť skutkových zistení okresného súdu, ako aj následné vyhodnotenie zákonne vo veci vykonaných dôkazov. Podľa odvolateľa v súdnej veci nebolo dokázané, žeby obžalovaný uviedol P. F. F. a.s. (ďalej len „P.“) úmyselne do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru pri uzavretí predmetných zmlúv. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiadateľka o úver Ing. K. G. nikdy nebola v pobočke P. a zo strany P. a.s. s ňou neboli nikdy prejednané podmienky poskytnutia úveru a ani nebola overená jej totožnosť pri podpisovaní žiadosti o úver, zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. P. a.s. v minulosti nikdy nepreverovala u udávaného zamestnávateľa, či sú skutočne zamestnaní, čo bol v tom čase obvyklý postup pri poskytovaní úverov. Za tejto dôkaznej situácie nie je možné jednoznačne vyhodnotiť, že je nepravdivé tvrdenie obžalovaného, pričom P. a.s. poskytla predmetné úvery aj keď si bola vedomá skutočnosti, že z jeho strany ako ručiteľa a žiadateľa o úver nie sú splnené podmienky v tom období určené na poskytnutie úveru.

Obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor v podanom odvolaní namietal správnosť rozhodnutia okresného súdu, pokiaľ sa týka uloženého trestu odňatia slobody s tým, že zastáva názor, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám.

Na základe včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia mohli dať odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky stali, spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný v bode 2/ rozsudku aj s už teraz odsúdeným G. Y. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a zákonu zodpovedajúce.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný vo svojom odvolaní len zopakoval obhajobnú argumentáciu použité v predchádzajúcich štádiách trestného konania, krajský súd v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje bez potreby jeho doplnenia. K odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, navyiac len toľko, že odvolateľ - obžalovaný v prevažne miere primárne vo svojom odvolaní namietá hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní., ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných predpisov. (nálezy Ústavného súdu SR III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05).

Rovnako krajský súd po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú inú alternatívu skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne zistené konanie obžalovaného právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval v bode 1/, 2/ rozsudku ako pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. v bode 2/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktoré okresný súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Na druhej strane však po preskúmaní spisového materiálu, pokiaľ sa týka výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je predčasné z dôvodu, že sa okresný súd nevysporiadal s ďalšími odsúdeniami obžalovaného, ktoré mal krajský súd k dispozícii a to Okresného súdu Košice I sp.zn. 6 T 77/2004 a 4T 6/2009 a nezisťoval, či do úvahy neprichádza prípadne uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr.zák.

Bude povinnosťou okresného súdu, aby na hlavnom pojednávaní sa veľmi pozorne vysporiadal s obsahom vyššie citovaných trestných spisov a zdôvodnil uloženie, resp. neuloženie súhrnného trestu obžalovanému v súdnej veci. Nebude od veci vyžiadať nový odpis registra trestov.

K odvolaniu okresného prokurátora je potrebné uviesť, že je všeobecné, absentuje v ňom právne zdôvodnenie nemožnosti aplikácie § 39 ods. 1 Tr.zák., ktorý ustanovuje podmienky mimoriadneho zníženia trestu. V tejto súvislosti je potrebné upozorniť okresný súd, že pokiaľ dôjde k opätovnému záveru o aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ktorý krajský súd nevyklučuje, bude potrebné jeho bližšie vecné a právne zdôvodnenie.

Z týchto dôvodov preto krajský súd vyhovel čiastočne odvolaniam obžalovaného a prokurátora pokiaľ sa týka výroku o treste a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.